

Știința tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XVI, seria II-a nr. 3432

4 PAGINI — 20 BANI

Sâmbătă 28 mai 1960

Potrivese-ți pasul în ritmul șesenalului

Ce faceți pentru ridicarea calității produselor

Prin ridicarea calificării la înalți indici calitativi

Proiectul Directivelor Congresului al III-lea al P.M.R. a însoțit mai mult întreaga dintr-o brigadă de producție a tineretului de Uzinele textile „Uzina” din Bona. Tinerii și-au pus în discuție indicii calitativi ai produselor, despre care vorbește proiectul Directivei, este cunoscută a înaltă calitate. Tocmai întru a fi în înaltă calitate în ritmul de trecere, birgăzile au luat măsuri pentru ridicarea calificării profesionale a fiecărui tiner.

1. Sub îndrumarea tinerului inginer Căpănoiu, un grup de fete din brigada s-a studiat

găsiți de tineret, participă la un curs de specializare. În brigăzile în care lucrează vor putea astfel să-și ajute mai bine pe tineri în ridicarea pregătirii profesionale.

2. Pentru a ajuta pe tineri să-și ridice calificarea, muncitorii vârstnici le cheamă la locul lor de muncă și le împărtășesc din experiența personală. Tovarășa Nico Natalia din secția carda a chemat la mașina ei două tinere care privesc cu admirație îndemânarea muncitoare.

3. În brigada se stabilesc sarcini pentru fiecare membru privind ridicarea calificării profesionale. Urmăriți Anica Dimitrov, de pildă, a primit sarcina ca împreună cu un grup de fete din brigada să studieze

în bibliotecă câteva probleme tehnice.

4. În brigada tovarășa Anica Vătarănu de la secția ringuri se discută pe baza caietului de evidență despre cele mai bune rezultate în muncă. Tovarășa care are cele mai bune rezultate va fi apoi învitată ca în cadrul unei conferințe de brigadă să-și împărtășească experiența de muncă.

5. Frunțile brigăzilor de tineret împreună cu responsabilii de brigadă de la secția jehotarie, s-au adunat pentru a-și împărtăși reciproc experiența din muncă. Fiește că în vârfurile lor și transmisii apoi de fiecare tuturor tovarășilor de muncă din brigadă.

Foto reportaj: P. POPESCU

La nivelul tehnicii noi

Pe tovarășul ing. Gh. Aurel, secretarul comitetului U.T.M., la Uzina „Progres” din Brăila...

alte uzine din țară, se vor introduce noi mașini moderne, de înaltă productivitate.

Dar ca tinerii să lucreze în ritmul introducerii și dezvoltării tehnicii noi, se poartă să folosească din plin această tehnică pentru realizarea calitatii superioare a produselor, a nevoia de o înaltă calificare. Tinerii nu se mai pot declara mulțumiți cu cunoștințele, cu felul cum au muncit acum un an sau doi. În această direcție la Uzina „Progres” sub conducerea organizației de partid s-au luat măsuri concrete, eficiente, printre care calificarea unor tineri care să lucreze la manevrarea complicatelor aparate de controlare a calității produselor, instruirea sistematică a tinerilor pentru a cunoaște funcționarea fiecărei mașini noi introduse în producție, organizarea regulată a schimburilor de experiență, intrajutorarea celor mai slab pregătiți și mulți altele.

Inovatorii în sprijinul ridicării calității

La Uzinele „Republica”, organizația U.T.M., s-a ocupat în mod deosebit de intensificarea mișcării de inovații în rin-

S. BARBU
O. VASILE
I. MIRONESCU

Să organizăm răspîndirea operativă a experienței înaintate în toate întreprinderile

În aceste zile oamenii muncii din toate ramurile economiei dezbate cu atenție proiectul de Directive al Congresului al III-lea al P.M.R. Cînd Directivă, membrilor brigăzii noastre

din alte uzine. Astăzi brigada condusă de strungarul Mircea Mihăilescu de la Fabrica de piese de schimb „Gheorghe Apostol” Galați a fost invitată de brigada noastră să se facă o vizită.

Propunerile pe marginea proiectului Directivei al III-lea al P.M.R.

Brigada noastră lucrează în cadrul anului 1970 în cu personal în contul anului 1980. Acest succes nu a venit așa dintr-o dată. El este un rezultat al acumulării treptate a unei bogate experiențe de muncă. Pentru a câștiga un bagaj serios de învățăminte în producție de un mare folos ne-au fost schimburile de experiență și demonstrațiile practice.

În cadrul consilierii pe care am avut-o împreună, în cadrul demonstrațiilor practice făcute de ambele brigăzi, au fost înălțate cugete cu cea mai noi forme geometrice, sisteme de îndere rapidă a pieselor, regimuri înalte de schimb. La acest schimb de experiență au participat peste 400 strungari din uzina noastră care după demonstrațiile practice au pus diferite întrebări cu privire la lucrurile ce le-au văzut.

S-a putut observa că aceste schimburi de experiență contribuie efectiv la îmbogățirea bagajului de cunoștințe profesionale.

CHIRU ALEXANDRU
strungar,
„Uzina „Vasile Tudose”
Colibași

(Continuare în pag. 3-a)

Succese ale tinerilor din regiunea Ploiești

Tineretul din regiunea Ploiești muncește cu însuflețire pentru a întâmpina cel de-al III-lea Congres al Partidului cu realizări deosebite în producție, în activitatea patriotică și cultural-educativă.

Antrenați într-o însuflețită întrecere socialistă, tinerii petroliștii au forat 5 sonde pe 8-10 zile mai devreme, au redat producției 9 sonde din fondul inactiv și au recuperat 236 tone de țifet din bătăle.

Cele peste 2.000 brigăzi de producție ale tineretului din întreprinderile metalurgice, aplicînd cu succes inițiativa tinerilor de la Uzina „1 Mai” Ploiești: „Nici un leu risipit, fiecare leu fructificat”, au obținut economii de metale și materiale în valoare de 1.000.000 lei.

Măsuri pentru pregătirea vacanței pionierilor și școlărilor

Statal popular al regiunii Oradea a luat din timp o serie de măsuri pentru pregătirea în bune condiții a vacanței de vară a pionierilor și școlărilor.

În localități pitorești ca: Moneasa, Stîna de Vale, Vadul Crișului, Bulz, Pietroasa și altele se pregătesc tabere unde își vor petrece vacanța de vară peste 4.000 elevi și pionieri din regiunea Oradea și peste 400 din regiunea Cluj. Numeroși alți elevi vor merge în vacanță în taberele de la munte sau la mare, ori taberele sportive.

În prezent, la localitățile fabricelor din regiune se fac ultimele reparatii și renovări, se înlocuiesc mobilierul, se amenajează terenuri sportive și spații verzi. Elevii ce vor veni la odihnă vor lua parte la numeroase manifestări culturale și sportive, excursii.

Între ele în fotografie pe tinerele Magda Tornek și Iolanda Szabo de la Fabrica de Încălțăminte „Ianoș Herbak” din Cluj prezentînd ultimele creații de modele ale fabricii.

Foto: N. STELORIAN

De unde am pornit

Uleiul și zahărul

De la apariția lor în presă, reiau mereu proiectul de Directive al cel de-al III-lea Congres al P.M.R. și programul economic de perspectivă. Mă opresc îndelung asupra cifrelor și-mi dau seama că ele cuprind în severa lor elocvență însăși istoria ultimelor două decenii.

Nicolae Jianu

lupta poporului nostru sub conducerea partidului pentru a viață mai bună, pentru libertate, pentru bunăstare.

Am fericit totdeauna generațiile care au deschis ochii și s-au dezvoltat sub lumina patriei libere, a regimului democratic-popular, pe tinerii care n-au cunoscut durerile trecutului, n-au simțit pe spatele lor biciul exploatareii. Cel mai vîrstnic al însăși posibilitatea de a face comparații, de a măsura în chip concret stăutul nostru pe care l-a făcut societatea noastră. M-am născut și am trăit între oameni săraci, a căror viață era mai puțin decât a câștigătorilor din casele celor buni. Am văzut cu ochii mei a întregă familie de țărani din Moldova de sus, hrănindu-se dintr-un singur ou. Săca oamenii înfuleau un fir de paie în seama oului, apoi îl treceau printr-o buza, amăgindu-se că l-au prins. Cu alți copii din mahală cumpăram adesea de 50 de bani ulei, câteva picături pe fundul unui pahar, și de un leu zahăr, trei bucățele de zahăr. Este de necrezut, nu-i așa? Și totuși această era o tragică realitate pentru milioane de oameni. De aceea, parcurend textul proiectului de Directive și programul de perspectivă, am răsunat cu deosebire dăruie privind două ramuri de producție. Iată de pildă: În 1938 se produceau la noi 17.000 tone de ulei comestibil. În 1959 producția s-a ridicat la 60.000 tone. În 1963 se vor produce 200.000 tone iar în 1975 vom putea atinge la 400.000 tone.

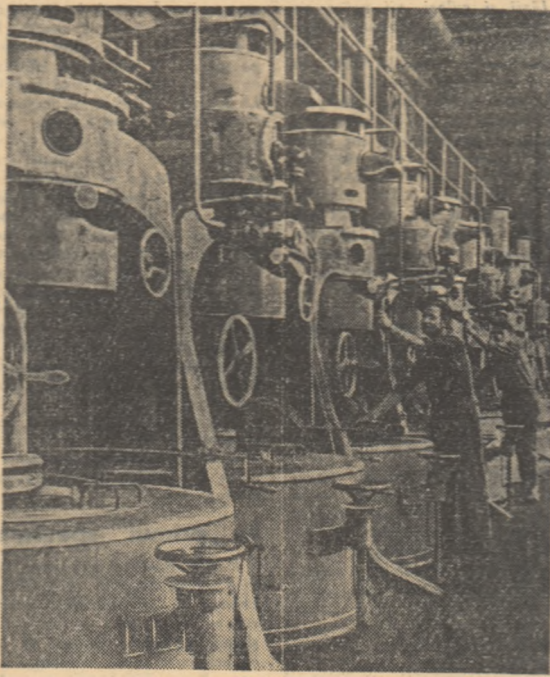
Faceti singurul socoteala și măsurați cât îi va reveni fiecărui locuitor din această uleișă cantitate. Cel care cu țimpele cărunte, își mai amintea și acum de bidoanele verzi cu „Olio Sasso” din care nu s-au înfruptat și care rămîneau ca niște clude de bunățate exotice!

Dar zahărul? Povestea acestui aliment e și mai tragică. Cîți copii se stingeau înainte de a fi cunoscuți dulceagului? Cîți oameni puteau să guste în fiecare zi o fărîmă din mărta trustrului Roman-Giurgiu-Sasut? Imi aduc aminte că în lunile lungi de iarnă oamenii mai beau ceal cu „bucățica”, adică praptea sub limbă o microscopica bucățică de zahăr și treceau peste o stocană de apă fierbinte.

Știu că în unele case, se păstra ocazional într-un sarter, o pătrățică de zahăr pentru muncitorii. Măcar în clipa din urmă omul să simtă pe buzele reci ocazional dar al pămintului.

Cît a trecut de-atunci! Vreo douăzeci și doi de ani și ulei, față de cele 98.000 tone de zahăr produse în 1938, am avut în 1959 vreo 242.000 tone. În 1965 vom avea 460.000 tone iar în 1975 aproape un milion jumătate de tone. Această creștere miraculoasă se datorită revoluției, planurilor partidului cărora poporul le-a dat viață. Duceți-vă în casele celor mai pierduți cătun, și cea mai utilă uleișă și veți găsi cristalele dulci dătătoare de viață. Duceți-vă în creșe și cămine, și veți vedea cît zahăr li se dă copiilor, gratuit. Gîndiți-vă că peste cîțiva ani aceste cantități se vor dubla, și se vor împărtăși.

Gîndiți-vă și mulțumii clasei muncitoare și partidului ei.

Fotografia reprezintă un aspect al secției de centrifugare a zahărului de la Fabrica de zahăr și ulei „Oltena” din Podari, regiunea Craiova construită în anul regimului democratic popular.

În pragul examenului de maturitate

Unul după altul anii de școală, amii adolescenței s-au scurs pe nesimțite. Uniforma nouă, îmbrăcată în clasa a VIII-a a rămas secură. Cei care-o purtau atunci, au crescut. Au aproape 17 primăveri. Au devenit tineri, sînt preocupăți de probleme serioase, de viitor.

„Tu ce vrei să devii? Unde o-și să lucrezi după terminarea școlii?”...sînt întrebări de discuții auzite în fiecare clasă a XI-a.

După publicarea proiectului Directivei al III-lea al P.M.R., asemenea discuții au devenit și mai frecvente, mai aprinse. Unii vor să se numere printre constructorii marilor combinăți de Colibași, alții să lucreze ca muncitori la una din marile fabrici sau uzine ale patriei; alții vor să lucreze pe întinsele cîmpii ale gospodăriilor

colective, sau să se dedice activității științifice.

Dar deocamdată, pînă la înfăptuirea acestor năzuințe mai au de trecut un prag, care cere un efort susținut, o pregătire temeinică: examenul de maturitate. Examenul ce încununază efortul anilor de studii, ce-ți dă dreptul să te consideri matur. Spre acestia își îndreaptă gîndul în aceste zile fiecare elev din clasa a XI-a.

Zilele trecute m-am oprit la Școala Media „Zăin Kosmodemianca” din București și am stat de vorbă cu viitoarele absolvente.

În vederea examenului de maturitate școlară, ajutat de organizația U.T.M., a inițiat o serie de acțiuni interesante care să ajute elevii în pregătirea materiilor, în sistematizarea și aprofundarea lor, în creșterea

condițiilor pentru ca să poată studia.

De la începutul anului, în fiecare clasă, s-au organizat repetiții la materiile la care se dă examenul de maturitate. De două, sau de trei ori pe săptămînă, cîte două ore în afara programului, se reia, la istorie, romînă, matematică, fizică, economie politică și socialism științific, materia studiată în acești patru ani.

Repetițiile nu se rezumă însă numai la ceea ce au elevii în caietele de notițe sau la ceea ce-și amintesc fiecare, o așăzută secretara biroului U.T.M. al clasei a XI-a B. Se urmărește ca la aceste repetiții elevii să-și completeze unele cunoștințe, să-și le lărgesc. Acum, puterea noastră de înțelegere, de interpretare este mult mai mare

față de primii ani de școală. Alfel am înțeles în clasa a VIII-a, de pildă, un fenomen social învătăt la istorie și altfel îl înțelegem acum, într-a XI-a. De aceea, problemele repetate la socialism științific sau la istoria R.P.R. au fost însoțite de vizite la Muzeul de Istorie a Partidului, la Muzeul Lenin-Stalin.

De asemenea, odată cu repetarea problemelor de fizică, au fost organizate vizite la întreprinderi ca uzinele „23 August”, „Mao Tsu-tun”, „Timpuș Noi”. Acolo li s-a explicat „pe viu” anumite cunoștințe, li s-a demonstrat cum funcționează anumite mașini, pentru ca elevii să-și poată forma o imagine clară.

MONICA VERDEȘ

(Continuare în pag. 3-a)

ȘANTIERUL — ȘCOALA A MUNCII ȘI A CULTURII

Școală și la propriu și la figurat

Cei mai mulți dintre tinerii care lucrează la Bicăz, aici pe șantier, au căpătat certitudinea valorii lor, și-au dezvoltat aptitudinile. Dar nu numai atât. Șantierul le-a dat nu numai o calificare, ci le-a deschis și orizonturi nebanuite. Aici munca merge mină-mină cu însoțirea culturii, în cadrul proiectului de formare a omului de tip nou, socialist, un om cu o pregătire multilaterală. Pe șantier tinerii au învățat, în afară de meserie, și să înțeleagă și să aprecieze o carte, să asculte cu atenție o conferință și să-și însușească ideile ei de bază. Pe șantier este socotit bun muncitor acela care cultă și și depășească — prin cultură — calitățile să se perfecționeze mereu pe plan profesional și cultural.

Anton Beretca lucrează pe șantier din 1952. Aici a devenit maestru constructor de baraj. Tot aici a fost primit în rândurile partidului. A muncit mult, a citit mult și în cele mai grele momente ale construcției, cel mai solicitat dintre tinerii noștri a fost el, pentru promptitudinea cu care lucrează, pentru soluțiile interesante pe care le găsește — rod al pregătirii sale intense. Munca și viața pe șantier au plecat pentru însușirea lui în facultate, în urmărit ca e omul potrivit pentru a fi inginer. Acum este student în anul II la cursurile fără frecvență ale Facultății de construcții din București. Peste cinci ani, pe alt șantier, ne vom întâlni cu un tânăr inginer Anton Beretca. Atunci va avea 31 de ani. Dar el nu va uita de Bicăz, de locul în care, datorită ajutorului dat de partid a venit în contact cu munca de înaltă specializare și cultură.

În acest an a crescut serios numărul tinerilor muncitori înscriși la cursurile serale și fără

frecvență ale Școlii medii din Bicăz. Pe toate șantierele hidrocentrale și la fabrica de ciment s-au luat măsurile ca se impune pentru a crea muncitorilor-elevi condiții optime de învățare. La Ștejaru s-a amenajat un dormitor comun numai pentru muncitorii-elevi. Aici ei au posibilitatea să-și pregătească lecțiile împreună. Conducerea șantierului le-a pus la dispoziție până și cerneală și hirtie sugativă. Organizațiile U.T.M. se îngrijesc îndespe de situația la învățare a muncitorilor-elevi. O activitate deosebită în acest sens se duce la fabrica de ciment. Aici se aplică inițiativa pornită de la Șantierul naval din Constanța. Fiecare inginer sau funcționar și-a luat angajamentul de a ajuta cuiva muncitor-elevi la învățare. Rodele aplicării acestei inițiative s-au vădit în trimestrul II când o serie de elevi, înainte cu rezultate slabe la învățare, și-au îmbunătățit situația. Tot la fabrica de ciment a apărut o gazetă specială de perete la care sînt afișate rezultatele la învățare ale fiecărui muncitor-elev, problema învățării lor devenind astfel o cauză a întregului colectiv.

Faptul că au lucrat la Bicăz va fi pentru constructorii viitoarelor hidrocentrale o referință foarte bună. Cererile lor de angajare la Bicăz au fost de fapt cereri de înscriere la o școală înaltă. Un tânăr de la baraj vorbea de faptul că la Bicăz în fiecare moment înveți și treci un examen.

Vitiorii constructorii de hidrocentrale au învățat la Bicăz lecții de volorare. Au învățat să construiască și să studieze cu pasiune, perseverență, au învățat să devină oameni de tip nou.

În acest an a crescut serios numărul tinerilor muncitori înscriși la cursurile serale și fără

VICTORIA IONESCU

La stația de radioamplificare.

Lumina din paginile cărților

Pe șantier oamenii au învățat să îndrăgească din tot sufletul cartea care le aduce lumină și înțelepciune. Miradoc aminte de un băiat care a venit la mine cu un caiet de versuri și s-a comandat: Gh. Șerban, electrician la Ștejaru. Am discutat împreună despre incertanțele sale naive de poezie și despre cărți. Citise puțin, nu frecvența bibliotecă șantierului. Versurile nu erau nici ele prea bune. I-am recomandat să citească mai mult. Poate că îndomol meu ar fi fost singurul, omul n-ar fi citit. Au intervenit însă și sfaturile profesorilor de la liceul unde urma cursul seral, și munca de popularizare a cărții dusă de către organizația U.T.M., concursul „Iubii cărții”. Pe urmă, prima poezie apărută în ziar l-a creat cărearec faimă printre tovarășii de muncă, făcîndă-mă treabă onorată și prin lectură. Băiatul a început să citească mult, divers, cu sete. Cărțile îl educă, îl șlefuea gustul. Poate legătura pe care o fac e forțată dar, treptat, a renunțat la buclă pe care și-o făcea pe frunte, cu migală și-o fermina, la vocabularul pestriț. Din primii bani primiți pe poeziile publicate în ziar și-a cumpărat „Antologia poeziei românești”. Auzind despre profunzimea gândirii în „Hamlet”, negăsind volumul la bibliotecă (Shakespeare e un autor preferat al multora de pe șantier) l-a împinșu pe cineva zile de la un cunoscut și a copiat lumina din piesă pe un caiet. Desigur, putea să mai aștepte, desigur, putea merge la Piața Neamț, să-și procure cartea, desigur a exagerat, toate acestea sînt observații logice. Dar gestul acestui electrician utemist de 20 de ani spune foarte multe despre cultivarea pe șantier a dragostei față de cultură, despre roadele ei.

Pină cînd se va lăsa la vatră (acum își satisface serviciul militar), hidrocentralele va fi terminată.

nu. Nu știu dacă o să-l mai vad, nu știu unde va lucra. Mă văd totuși în casa lui peste 20 de ani, văd referințe de cărți legitime, cartonaș, ocupînd din ce în ce mai mult spațiu pe pereți, și văd, în acea bibliotecă un caiet uzat pe la capșuri, cu cemașe puțin decolorată de vreme: „Hamlet” — presă de W. Shakespeare copiată la Bicăz, pe șantier. Pentru șantierul pe care a crescut Gh. Șerban și cartea o fost unul din materiile de construcție, de cea mai mare importanță.

„Ero în seara revoluționară”. Bibliotecă de la clubul central se pregătea să plece acasă, gîndindu-se că n-o să mai vină nimeni tocmai în acea seară la club. Au venit totuși patru tineri care au cerut, nici mai mult, nici mai puțin, decît să fie examinați în cadrul concursului „Iubii cărții” pentru a căpăta insigna de „Păstori al cărții”. În acea seară, pentru că la revoluționarea tineretului la care erau invitați, vouă neapărat să apară cu însoțirea de prieten al cărții. Și bibliotecă a alergat în noaptea de revoluțion și-a adunat pe membrii comisiei. Așa au dat tinerii examenul, serios, atenți la fiecare nouă întrebare, au povestit ce-au înțeles din „Așa s-a călît oțelul” și „Amintirile” lui Creangă: pe larg, colorat. E poate un fapt mărunț dar care dovedește din nou că pe șantier cartea a devenit pentru foarte mulți tineri prietenul și sfetnicul de fiecare zi. Și dacă bibliotecă a avut tactul de a nu sublinia ciudățenia situației, însemnă că această ciudățenie nu trebuia remarcată: o atare pasiune pentru cultură, pentru carte nu începe nici de la „năi” — nici nu e înscrisă între anumite ore.

Dar cartea poate apoi să determine prin influența ei educativă date și ore importante, momente-cheie în viața omului. Vișoiu Victor, un electrician de la fabrica de ciment a asistat la o discuție între tehnicieni în

Biblioteca clubului central Bicăz.

care s-a propus înlocuirea unui motor deteriorat. Totul ar fi costat 100.000 lei. Dar secretarul organizației de secție U.T.M. din atelierul electric are idei, care cunoștințele tehnice căpătate atît prin munca de zi cu zi cît și prin lectură a cărților tehnice. S-a gîndit să recupereze motorul, să-l repare cu material existent în atelier, în trei zile — un termen minim, de neconcepțit la primele vederi. La data fixată lucrarea era terminată, reparația costase doar 500 lei. Cineva remarcă: „500 lei — contra 100.000 lei!” Uitate s'adăugă, „Bravo Vișoiu!”

„Și într-o seară nimeni nu rîde cînd un inginer de la ciment critică aspru o situație: „se poate să avem pe anul 1960 numai 10 ingineri la cabinetul tehnic? Și, ce-l mai grav după părerea mea, numai 200 de cititori la bibliotecă tehnică?... Cum să se ridice? Oamenii sînt de acord că e grav dacă sînt numai 200 de cititori al literaturii tehnice într-o fabrică în care economiile realizate prin inovații, anul trecut, însumău 1.800.000 lei. Însemnă că se poate și mai bine. De ce să nu urmeze mai mulți exempluri inginerului comunist V. Manolache, al utemistilor Roth Ernest

și ing. G. Bulinschi, hamlet inovatori, cititori pasionați la biblioteca tehnică?”

Nu fac o corelație mecanică între cărțile citite și realizările în producție dar nu există nici o îndoială că cele din urmă le inițiesc pe cele din urmă. Iată un exemplu: la baraj, planul de turnare pe primul trimestru al anului acesta a fost depășit cu 27.195 m.c. La același sector, în care munca se desfășoară cu o amploare nemaiîntîlnită altundeva, cititorii bibliotecii au timp să mai ia de la club 306 volume.

După ce se va pune în funcțiune hidrocentralele, cei care ani de-a rîndul au ridicat marea edificație a luminii vor porni pe alte șantiere, în uzine, la facultăți. Multe din locurile unde vor lucra, vor utiliza energie electrică de la Bicăz. Și dacă cineva va vorbi frumos, laudînd efortul cu care oamenii au construit hidrocentralele, să nu uite nici cartea. Ea a fost pentru mulți constructori prietenul apropiat, sfătuitorul, mîndria lor. Apropoziție lumină pe care o va da hidrocentralele cuprinde în egală măsură și strălucirea pe care o aprinde în ochii multor tineri de aici paginile unei cărți.

TITA CHIPER

Și artele și-au găsit făgaș

Linii și culori în redau pe placul conștientului fabrica de beton de la Ștejaru. În stînga, cele două fire ale conductorului se pierd spre gura tunelului de ardelean. Totul lucra în armonia culorilor al piatrăi deosebite. Căruța se deschide ca un siloz. Imaginea de mai nu se este alina de decît tabloul pe care mecanicianul Iliu Ștejaru, de la tunel îl are pe zidul din peretele camerei sale. Îl păstrează cu grijă, nu numai pentru că el îl va aminti întotdeauna locul în care a lucrat și de zile, ci pentru că prin el își va aminti multă vreme de tovarășii lui de muncă, Dumitru Panaitescu, Danșiru Panaitescu în fața un orizont al de nădăd: un tablou înfățișînd un peisaj al șantierului.

— E lucrat de mine. Cum m-am prins? Așadar, pentru mulți tineri de la Ștejaru, atracția către pictură a lui Panaitescu nu era a întâia. Îl văseseră desori, cînd un coaj, „un uchiș” și îl îndemnează urmărirea mișcarea care redă viața pe pînă imaginilor. Tabloul după tabloul se înseriază în colecția sa — gura omului a tunelului cu lucrările volorare... sîntea canalului de fugă... uzina... un grup de tineri la lucru.

Tablourile sînt cunoscute de oamenii șantierului. Unela chiar mai departe. Dumitru Panaitescu, mîner foarte priceput, frumoz în producție, a fost de multe ori citat la fața tinerilor pentru munca sa în tunel. După cum înăruș artist amator, se poate amănăra cu autor al unei colecții de tablouri în care se regăsește șantierul, cu lucrările lui, cu amănunț și pulsul său. Ca și mulți alții, Panaitescu simte nevoia să cînte frumusețea muncii, a lucrărilor noi, mari la care el însuși participă cu înfăcșurare. Șantierul nu l-a ajutat numai să-și pună în culoare calitățile de bun meseriaș, l-a ajutat în același timp să-și pună în valoare și celelalte aptitudini. Și, dacă i-am sugera lui Panaitescu, poate că, într-o viitoare expoziție, am întâlni chiar chipurile multor tineri care aici pe șantier nu numai că și-au însușit o meserie dar s-au apropiat și de artă, de creație. N-ar lipsi atunci...

„Bătrînica”

„Bătrînica” este cunoscută de aproape două mii de oameni de pe șantier. „Bătrînica” nu este alta decît unul din personajele piesei lui Dihoviciu și Sklobaski „Suflete de hirtie” pe care au prezentat-o în fața con-

club tinerii dansatori interpretau dansurile moldovenești în costume moldovenești. Era primul lui spectacol. Cînd a venit din Ardeal, cu ani în urmă, împreună cu alți brigadieri, Kiss s-a dus la repetiția echipei de dansuri. Erau cîțiva doar. Au început cu dansurile ardelenesti. Se părea că și instructorul le cunoștea mai bine. Dar iată, într-una din zile, Kiss a venit cu o propunere: să se îmbogățească repertoriul. Și în primul rînd cu dansuri moldovenești. „Sîntem doar pe Valea Bistriței” — a spus el.

Nu a fost ușor. În timpul său liber, Vasile Kiss a cercetat mult ca să învețe dansuri moldovenești. Împreună cu un alt tînr, a cules dansul „Legeasa” de la moș Cojocaru din Tarcău. Întîi l-au învățat ei, apoi i-au învățat și pe ceilalți. A urmat „Bătuța de la Serafiniș” și altul, și altul.

Vasile Kiss, artist amator al echipei de dansuri, a participat la multe, multe spectacole. Și, totuși, în seara aceea la clubul central, el nu era pe scenă. Privim din sală echipa stejerenilor; era la primul său spectacol, cu prima echipă pe care o pregătise el. Devenise, din artist amator, un priceput instructor.

„Vreau să cînt!”

Am în față un cântec de tînr. Sînt serios de un pionier, elev al școlii de la Dodeni, din colonia șantierului. Cînd a sînt pe șantier — împreună cu familia — Mărgărit Popa era un fîr, încă departe de a desluși buchea. A trăit aici, pe șantier, alături de sute de copii ai constructorilor. Înțai aici și, firesc, trăiește atmosfera trepidă a șantierului, face parte din organismul lui al acestuia. Mărgărit scrie versuri. A început nativ. Dar tot ceea ce a vădit și vede în jurul său, mai întîi ca simple miniaturi, și-au făcut loc în creația sa. Și iată că, s-a aternut filă după filă, s-au adunat impresiile. „Vreau să cînt!” — se întîlează una din poeziile pionierului Mărgărit.

Învățăm să iubim frumosul

De cîrînd cineva m-a întrebat cum merg repetițiile echipei noastre de teatru de amatori? pînea „Noi cel fără de moarte” de Mihail Davidoglu. I-am povestit atunci că am terminat lectura la masă că am început să studiem mișcarea de scenă „pe alb” (adică fără decor), că s-a făcut schița de decor și că în cîrînd se va trece și la confecționarea decorurilor. Iată cum vine pe care, auzindu-le cineva care nu știe ce însemnă viața noastră nouă, s-ar mira că el spune un muncitor, un om de altă profesie decît una legată de artă, de teatru. Acel cineva s-ar lămurii numai dacă i s-ar arăta că șantierul nostru, ca și orice întreprindere din patria noastră, este o școală de educație a tineretului, în spiritul dragostei față de muncă și cul-

Vintule, ce-atingi în sașă / Dealuri, munți, coline, / Vreau să-berg, să cînt cu tine / Patria mea dragă. / Tu, să mă înveți, / Cum scînteie să scapăr / De dușmanii cînd voi să apăr / Țara mea străbună.

„Poate că într-o viitoare expoziție a lui Dumitru Panaitescu vom întâlni și chipurile tinerilor care, aici, pe șantier, se apropie de artă de creație.

Fiecare tablou, fiecare vers, fiecare manifestare a artiștilor amatori de pe șantier — din ce în ce mai mulți — este rezultat firească a folosirii conștiente, creatoare a condițiilor create de partid, pentru ca viziunile lor cele mai îndrăznețe să se îndeplinească. Și oriunde vor munci și vor crea în viitor constructorii-artiști amatori de la Bicăz ca și aici ei vor exprima gîndul plin de caldă recunoștință partidului iubit.

HORIA TOMA

Spectacolele artiștilor amatori sînt înfloritoare întotdeauna cu bucurie de constructorii Hidrocentralei „V. I. Lenin”

caracterul contradictoriu al acestui personaj care apare adesea în postura de egoist și înghimfat. Regizorul mi-a explicat că la orice personaj trebuie să căuțăm ceea ce este esențialul, mesajul care-l transmite autorul prin intermediul personajului și mi-a arătat că, în cluda defectelor lui, Valeriu este în fond un om cîstît, un muncitor bun și de aceea el se transformă în bine pe parcursul piesei.

Toate aceste preocupări culturale, îndrumarea care ni se dă ne ajută să ne dezvoltăm dragostea pentru cultură, gustul artistic. O dovadă bună în acest sens este faptul că ne-am obișnuit să discutăm împreună după fiecare film sau piesă de teatru văzută. Deunăzi, vorbeam cu tovarășii mei din echipa artistică, de exemplu, despre filmul sovietic „Ceasul s-a oprit la miezul nopții” care ne-a plăcut foarte mult la toți. Ceea ce m-a bucurat în mod deosebit a fost că eu și tovarășii mei ne-am apropiat mult în ultima vreme de o înțelegere mai adîncă a artei și aceasta se vede în faptul că noi putem să arătăm nu numai ce, ci și de ce ne-a plăcut cutare episod sau cutare personaj, să remarcăm complexitatea sufletescă a unor eroi, dramatismul unor situații ș. a.

Eu iubesc nu numai teatrul și cinematograful, ci și muzica. Muzica clasică a început să-mi fie dragă, dar pînă nu de mult n-o prea înțelegem. Acum, da-

torită audțiilor urmate de explicații, a conferințelor unor compozitori care au fost pe la noi am început să mă apropiu de înțelegerea muzicii și ascult cu plăcere „Balada” lui Ciprian Porumbescu, „Rapsodia I-a” de Enescu și sper să merg și mai departe în acest domeniu.

Este și firesc să fie așa. Avem doar tot ce ne este necesar pentru a ne cultiva, a ne forma gustul artistic: cinema, teatru, cărți, organizăm audții muzicale, reuniuni, procese literare, simpozioane etc. În rîndurile de mai sus am dat exemple despre felul cum am fost ajutat eu să mă apropiu de artă. Dar cite nu s-ar putea spune despre activitatea culturală de masă ce se desfășoară la noi. Programul clubului central anunță noi domenii în care tinerii se vor putea îmbogăți din punct de vedere cultural, și vor putea să-și satisfacă cerințele artistice și în cercul de artă plastică și în cercul de fotografiatori amatori care se vor înființa la noi. Zi de zi învățăm să iubim frumosul și să-l înțelegem în adîncime. Să pricepem ceea ce este esențial într-o operă de artă, formîndu-ne gustul, însușindu-ne principiile estetice cu ajutorul cărora să putem aprecia la justa ei valoare o lucrare de artă.

POPEȘCU GRIGORE
muncitor la Atelierele
Centrale Bicăz

Profilul constructorului cetății luminii

Mă gîndesc la oamenii care au ridicat toate acestea la Bicăz. Cum au venit? Mulți erau din Îndepărtate sătucuri de munte sau de șes, priveau și ascultau cu uimire țarma surdă a ciocanilor care sfărîmă granitul, a betonierelor în continuă învîrtire, zborul în de pescăruș al betonelor. Mulți nu se cunoșteau nici pe ei, nu șiau cîte lucruri minunate pot da. Și aici, pe șantier, viața clocoțitoare, patosul socialist i-a ajutat să se formeze. Dar acest lucru nu ar fi fost posibil dacă nu-i ajutam pe toți acești tineri, în primul rînd, să înțeleagă politica partidului nostru, drumul luminos de făurire a vieții noi, socialiste. I-am încadrat în învățămîntul politic i-am obișnuit cu lectura cărților ideologice și științifice, cu audierile conferințelor.

Cînd au venit pe șantier M. Manolache, electrician la fabrica de ciment, D. Aiftimie, strungar la autotransporturi, A. Alexandru Mihai, mecanic la baraj, Gh. Lungu, electrician la uzina „Diesel”, Gh. Jora, mecanic — ca și nu dau decît cîteva exemple — auveau puține cunoștințe politice. Aici au învățat și statutul organizației noastre, aici au început să studieze documentele de partid, lucrările ale clasicii marxism-leninismului, care i-au ajutat să înțeleagă că izvorul frumuseții vieții sînt în muncă — în munca de construcție a socialismului. Pentru ai ajuta pe tineri să ajungă la o asemenea conștiință înaltă organizațiile U.T.M., sub conducerea organizațiilor de partid, au organizat apropierea tinerilor de studiul științei marxist-leniniste într-o legătură organică cu munca pe care ei o desfășoară zi de zi pe șantierul nostru. La cercurile de învățămînt din cadrul organizației U.T.M.-baraj (secretar G. Lungu) de pildă, propagandistul Ion Drăgășii și Tudor Petru fac întotdeauna la seminarii legătura între problemele teoretice învățate și cele pe care le ridică însăși munca pe șantier. Cel mai concludent exemplu îl constituie lecția predată pe marginea expunerii tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara din 3-5 decembrie 1959, în urma căreia cercurile de învățămînt politic de la organizația U.T.M., secția electrică (fabrica de ciment) și-au luat angajamentul ca

fiecare cursant să devină frumoz în producție. În organizațiile de bază U.T.M. de pe șantier această inițiativă a avut un ecou deosebit.

Pentru a stăpîni natura, pentru a o transforma, li se cere tinerilor calitățile unui luptător neînfricat. În cine ar fi putut găsi exemplul cel mai grăitor, dacă nu în cunoașterea glorioasă lui trecut de luptă al partidului, în eroismul celor mai buni fii ai poporului — comunistii. Comitetul raional U.T.M. Bicăz, sub conducerea comitetului raional de partid, a organizat numeroase întâlniri între activiștii de partid și de stat și tinerii constructori. Din a-căstă întâlnire tinerii au aflat despre lupta clasei muncitoare condusă de partid pentru zdrobirea exploatareii, pentru construirea socialismului în patria noastră. Tot în acest scop s-au ținut conferințe ca: „A deveni membru de partid — cea mai mare cinste pentru un utemist”. La culturile U.T.C. s-au ținut conferințe cu teme din viața eroică a utemistilor. La clubul central s-au organizat seri literare cu teme din istoria de luptă a clasei muncitoare conduse de partid, ca de pildă „Grivița luptătoare”. „În trunte, comunistii!” etc. Sute de tineri au participat la excursiile organizate la Doftana.

Aici, pe șantier, tinerii au fost ajutați să înțeleagă și adevărul științific despre natură și societate. Organizînd numeroase expunerii cu teme ca: „Explicarea științifică a fenomenelor naturii”, „Universul astronomic”, „Morală și religie” etc. expoziții volante ca „Originea și evoluția omului”, „Energia nucleară în slujba păcii”, difuzînd cărți de știință popularizată ca de pildă: „Ce sînt visele?”. Ce este sufletul? etc. organizațiile U.T.M. s-au ocupat în permanență de formarea la tineri a unei concepții materialist științifice.

Cu fiecare an care a trecut tinerii constructorii ai hidrocentralei au devenit oameni din ce în ce mai bine pregătiți mai hotărîți să îndeplinească toate sarcinile trasate de partid și guvern în opera de construire a socialismului. Acum, cînd ne mai desparte puțin timp de ziua cînd Hidrocentrale „V. I. Lenin” va da primii kil de energie electrică, putem spune cu îndreptățită mîndrie: acești primii vor fi și rezultatul muncii tinerilor. Sub conducerea organizațiilor de partid, organizațiile U.T.M. au contribuit la creșterea tineretului, îl mobilizează cu succes la îndeplinirea sarcinilor politico-economice ale șantierului. Fiecare tînr dorește ca, primind aici, la Bicăz, calificarea de constructor de centrale electrice, să meargă pe șantier la Sadu, la Roznov, la Lotru sau oriunde s-au prevăzut construcții de centrale electrice în următorii ani, hotărît să se comporte în așa fel încît să nu umbrească strălucirea numelui de constructor al cetății luminii.

MARIN IONEL
prim secretar al Comitetului
raional U.T.M. Bicăz

Viata culturală a tineretului

Sala de spectacole a clubului central-Bicăz.

La primirea carnetului de U. T. M.

În sediul comitetului U.T.M. de la mina „Filipeștii de Pădure”, e multă înviațenie. Sădinașii se așteaptă pentru orele 18 iar cei 19 membri ai comitetului U.T.M. au venit cu aproape o jumătate de oră mai devreme. Ei cercetează pe rând procese verbale, adeziuni, își fac însemnări în carnețele. Este prima ședință în care comitetul U.T.M., potrivit modificărilor aduse Statutului U.T.M. de Plenara a VIII-a a C.C. al U.T.M., va confirma noul utemiștil.

Marin Fincib, secretar al Comitetului rațional U.T.M., Gh. Popa, care participă la această ședință ca impunitic al Biroului comitetului rațional U.T.M., le explică încă o dată membrilor comitetului U.T.M. ce documente se citesc în ședință, cum trebuie completat procesul verbal, cum trebuie să se desfășoare discuțiile.

mărul procesului verbal al ședinței.

Ușa sediului comitetului U.T.M. s-a deschis din nou și Ana Ion, o fată de vreo 22-23 de ani, se așază timidă și îndurată pe un scaun. Pentru câteva clipe în sediul comitetului U.T.M. s-a așternut tăcerea. Apoi, secretarul comitetului U.T.M. a început să citească adeziunea fetei și parte din procesul verbal întocmit în adunarea organizației U.T.M. din sectorul centru, în care s-a discutat cererea ei de a deveni membră a U.T.M. Au urmat apoi întrebările, discuțiile.

Lucrez de mulți ani la noi, i-a spus Ana Ion, cum se face că până acum n-am devenit utemiștil? Ana Ion se pregătise bine pentru această discuție cu membrii comitetului U.T.M., dar când se gândi la răspunsul

nici un rost. Dar utemiștil nu s-au mulțumit atunci numai să-i spună Anei deschis ce gândesc despre comportarea ei în muncă și în viață. Doi membri ai comitetului U.T.M., Victor Codreanu, secretarul, și Gh. Brașoveanu s-au ocupat îndeaproape, timp de câteva luni de educația fetei. Ana s-a înscris la un cerc de învățământ politic artistic a mamei. A fost apoi chemată la multe acțiuni de muncă voluntară, la câteva adunări deschise ale organizației U.T.M. Și astfel treptat, treptat Ana a început să se îndrepte.

Ana întrepruse aici firul amintirilor și răspunde la întrebările cu fruntea sus.

— N-am devenit utemiștil până acum, pentru că n-am meritat acest titlu.

Întrebările și discuțiile care au urmat apoi, au dovedit că Ana Ion înțelege acum scopul organizației noastre, drepturile și îndatoririle unui membru U.T.M.

Confirmând hotărârea adunării generale a organizației U.T.M. din sectorul centru, de a primi pe tânăra Ana Ion în rândurile U.T.M., membrii comitetului U.T.M. i-au făcut totodată fetei și câteva recomandări. Astfel ei i-au arătat în ce direcții va trebui să-și ajute pe ceilalți tineri lângă care lucrează, i-au recomandat să muncască neobosit pentru continuarea perfecționării profesionale și să, pentru ridicarea nivelului său politic și ideologic.

Bine pregătită și deslăsurată, ședința comitetului U.T.M. de la mina „Filipeștii de Pădure”, pentru confirmarea noulor utemiștil și-a atins scopul. Membrii comitetului U.T.M. au dovedit cu acest prilej o deosebită răspundere și exigență politică față de tinerii care au primit calitatea de membri ai U.T.M.

Insemnări de la ședința comitetului U. T. M. de la mina „Filipeștii de pădure” pentru confirmarea noilor utemiștil

clar și răspicat pe care trebuia să-și dea o cuprinse un fel de rușine și tristețe. Pentru un timp Ana a rămas singură cu gândurile ei. Se gândea la trecutul nu prea îndepărtat, când cu vreau în urmă, organizația U.T.M. din sector respinsese cererea sa de a deveni utemiștil. „Ca să devii membră a U.T.M., i se spune atunci, nu este suficient numai să dorești acest lucru, ci în primul rând, trebuie să muncești și să te comporți în așa fel încât să câștigi încrederea utemiștilor, să meriți titlul de utemiștil. Or tu nu-ți meriți, deocamdată. În producție nu-ți faci datoria, înțirzi, lipsești. Dacă în timpul liber ce faci, cu ce te ocupi? Te plimbi toată ziua fără

In pragul examenului de maturitate

precisă a lucrurilor. Mai mult ca oricând, anul acesta, în clasele a XI-a s-a dus și se duce o luptă susținută împotriva mediocrității. „Să nu avem nici o corijență până la examen și nici o medie sub șapte”. Acesta este lozincă a tuturor elevilor din clasele a XI-a de la Școala medie „Zoaia Kosmodemianskaia”.

Pentru realizarea acestui angajament în fiecare clasă, la inițiativa birourilor U.T.M., au fost organizate grupe de instruirii, în primul rând pentru materiile cerute la examen. Acasă sau la școală se învață numai în colectiv. Elevele care stăpinesc mai bine un obiect sau altul, explică și colegelor lor, discută împreună. În ședința, s-au obținut rezultate bune.

O metodă deosebit de eficientă pentru combaterea notelor slabe și a adunării notelor slabe în ultima vreme, la clasele a XI-a A, asomenea adunării au dat roade frumoase. De pildă, la ultima adunare fușină cu câteva săptămâni în urmă a fost discu-

Tineri de la G.A.C. Arad, roșii Sotu Mare sînt frumoși în acțiunile de muncă patriotică. Foto: A. VIERU

tat cazul elevei Diana Cazan, care luase câteva note slabe. Într-o discuție a ajutat-o atunci pe Diana să se îndrepte. Acum ea și-a îmbunătățit simțitor situația la învățătură.

Pentru extinderea celor mai bune metode de învățătură, de laure a noștelor, birourile U.T.M. ale celor trei clase a XI-a au organizat adunări generale U.T.M. deschise cu tema: Cum ne pregătim pentru examenul de maturitate, cum ne organizăm repetarea materiei, cum luăm notițe etc.

De curînd, clasele a XI-a B a și XI-a C au organizat adunări de lucru pentru examen, cum își planifică timpul pentru ca să poată cuprinde materia în întreaga. La clasele a XI-a C, într-o adunare generală s-a discutat despre lucrarea noștelor. Au fost prezentate cele mai bune caiete de notițe și s-a vorbit despre felul cum trebuie luată notițele și o lecție. În urma acestei adunări, în clasă s-au confruntat toate caietele de notițe din clasele a XI-a și până acum. Elevele care nu le aveau completate cu notițe bune au fost ajutate și le completeze. Un ajutor prețios în pregătirea examenului de maturitate, îl constituie și orele de dirigiență.

La clasele a XI-a A la ora de dirigiență s-a discutat despre literatura de după 23 August. La o altă oră s-a ținut un referat despre viața și opera la Caragiale. La clasele a XI-a B s-a purtat, pe baza unui referat, o interesantă discuție despre ultimele cercurii ale științei și tehnicii.

Câteva aspecte din munca perseverentă, serioasă ce se desfășoară la clasele XI de la Școala medie „Zoaia Kosmodemianskaia” în vederea examenului de maturitate i se dedică fiecare clasă, fiecare clipă. Efortul fiecărei eleve se îndreaptă acum înspre trecerea lui cu succes. Și aceasta, pentru că fiecare elevă este deplin conștientă de faptul că numai cu o pregătire temeinică, cu o cultură generală bogată va putea pași mai departe în viață, să-și aleasă profesia.

Să organizăm răspîndirea operativă a experienței înaintate în toate întreprinderile

(Urmare din pag. 1-a)

nele al fiecăruia dintre noi și în ultima instanță la creșterea productivității muncii. Eu pot spune că am învățat foarte multe din schimburile de experiență tehnică de calitate, mecanică-reparații și altele. Și pe zi ce trece mișcarea inovatorilor în scopul ridicării calității produselor cuprinde tot mai mulți tineri. De oind a început întrecerea în cinstea Congresului partidului pentru produse de calitate și economii, tinerii muncitori de la Uzinele „Republica” au depus la cabinetul tehnic peste 50 de propuneri de inovații ce vor îmbunătăți calitatea produselor.

Toată atenția finisajului

La fabrica „23 August”-Tirgu Mureș, o problemă principală care se pune în momentul de față în legătură cu calitatea produselor fabricii este aceea a finisajelor. În anul ce a trecut, organizația U.T.M. sub conducerea organizației de partid, a inițiat de aceea

Ce faceți pentru ridicarea calității produselor

(Urmare din pag. 1-a)

durile tineretului și orientarea ei în direcția îmbunătățirii continue a calității țevilor. Astfel, colective de tineri ingineri și tehnicieni studiază în cadrul fiecărei secții în parte deficiențele existente în funcționarea mașinilor sau în procesul tehnologic, care au influențat asupra calității țevilor. Deficiențele constatate, sînt apoi discutate cu tinerii din brigăzi. Cu prilejul acestor discuții se stabilesc direcțiile principale în care se e trebuie să-și concentreze activitatea creatoare. Mișcarea de inovații s-a transformat într-o întrecere cu caracter permanent care pe zi ce trece rezolvă din ce în ce mai bine problema ridicării continue a calității țevilor. La laminoorul de 3 joli sînt examplu, colectivul de tehnicieni și ingineri au anunțat că la mașina de extras de metal scapa mereu în vatră, se strîmbă și la laminare provoacă rebut. Tinerii au început să studieze, să ceară consultații, să facă experiențe. Și pentru că au știut exact care este problema careia trebuia să-i dea cea mai mare atenție, Leonida Busuoc, Ion Scarlat și Ștefan Ruse au construit un cilindru cu dublă comandă care funcționează și la presiune redusă și care nu mai lasă blocul de metal să scape în vatră și să provoace strîmbarea lui.

Propuneri de inovații ce ridică calitatea țevilor au făcut în ultimul timp și tinerii de la sectorul tras la rece, control tehnic de calitate, mecanică-reparații și altele. Și pe zi ce trece mișcarea inovatorilor în scopul ridicării calității produselor cuprinde tot mai mulți tineri. De oind a început întrecerea în cinstea Congresului partidului pentru produse de calitate și economii, tinerii muncitori de la Uzinele „Republica” au depus la cabinetul tehnic peste 50 de propuneri de inovații ce vor îmbunătăți calitatea produselor.

— Dar ca să ne potrivim pe-sul cu ritmul ce ni-l indică planurile partidului, trebuie să ne preocupăm continuu îmbunătățirea calității produselor — ne spune maestrul Kilyen Arpad, membru în comitetul U.T.M. Nu ne putem declara încă mulțumii cu ce am realizat până acum. Nivelul calității poate fi încă ridicat. Organizarea unor cursuri „Cine știe, câștigă” este bine venită în acest sens. Astfel, nu de mult s-a desfășurat un asemenea concurs. Acum pregătim al doilea concurs.

— Așa cum prevăd Directivele Congresului partidului în planul de șase ani se vor construi circa 300.000 apartamente, continuă tovarășul Arpad. Toate acestea vor trebui înzestrate cu mobila de cea mai bună calitate. Pentru aceasta organizația U.T.M. din fabrica noastră va continua și pe mai departe să mobilizeze tinerii la realizarea unor produse de calitate, adică la realizarea unei mobila așa cum o dorește publicul cumpărător: ușoară, trainică și frumoasă.

Rapid București - Levski Sofia 3-0 (15-5, 15-9, 15-6)

Vineri seara, în sala sporturilor Floreasca, în prezența a 5.000 de spectatori, s-a disputat meciul de volei dintre echipele Rapid București și Levski Sofia. Meciul pentru semifinalele „Cupei campionilor europeni”.

Deslășurînd un joc excelent, atât în apărare cît și în atac, voleibaliștii Bucureștenilor au reușit victoria cu scorul de 3-0 (15-5, 15-9, 15-6). S-au remarcat în echipa Rapid: Drăgan, Pavol, Mircov și Plocon. Cei mai buni jucători ai echipelor au fost Danilov, Azenov și Pelkov. Returul acestei întîlniri va avea loc săptămîna viitoare la Sofia.

(Agerpres)

Bocanci confecționați din materiale durabile, rezistenți și eleganți, avînd marca: Fabrica de piele și încălțămînte Rm. Vilcea găsiți la orice magazin din țară

Cockteii

Vineri seara ambasadorul R.P. Polona la București, Janusz Zambrowski, a oferit un cocktail în cinstea delegației comerciale guvernamentale a R.P. Polona în frunte cu Tadeusz Kropczynski, ministru adjunct al Comerțului Exterior care se află în țara noastră în vederea semnării acordului comercial pe 5 ani între R.P. Romînia și R.P. Polona.

Au luat parte Mihai Suler, ministru al Economiei, Forăstării, Arel Mălăeșan, adjunct al ministrului Afacerilor Externe, Ana Toma, Valentin Steriopol, adjunct ai ministrului Comerțului, Martha Abraham, vicepreședinte al Camerei de Comerț a R.P. Romînie, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Comerțului, conducători ai unor întreprinderi romînești de comerț exterior, ziariști.

(Agerpres)

Un grup de studenți din anul III de la Facultatea de mecanizare a agriculturii din Craiova pregătindu-se în vederea examenelor. Foto: I. PAVEL

Informații

În cadrul marilor aniversări culturale recomandate de Consiliul Mondial al Păcii cîineri după-amiază a avut loc în sala S.R.S.C. din str. Biserica Anzei ședința consacrată comemorării a 50 de ani de la moartea mareului savant german Robert Koch. Manifestarea a fost organizată de Comitetul național pentru apărarea păcii, Societatea pentru răspîndirea științei și culturii și Societatea științelor medicale din R.P. Romînia.

Ședința a fost deschisă de acad. prof. dr. N. Gh. Lupu. Despre personalitatea și opera

științifică a lui Robert Koch a vorbit prof. dr. M. Popper, medic emerit.

Vineri dimineața au părăsit Capitala îndreptîndu-se spre Polonia tovarășii Anton Moiseșcu, vicepreședinte al C.C.S., și Ion Niștor, membru în președintele C.C.S., pentru a participa la cea de-a XI-a sesiune a Consiliului general al Federației Sindicale Mondiale, care își va desfășura lucrările între 30 mai și 6 iunie 1960.

(Agerpres)

Luni 30 mai PREMIERĂ la cinematograful ELENA PAVEL

după povestirea lui K. Tatarșivili cu D. DANELIA, V. DODIU, M. LONDRIDZE, O. KOBERIDZE, A. HORAVA

Scenariul și L. Suhoveli, Imaginea: I. Dînov, Muzica: A. Balancivade

A. Harciov: Despre căsătorie și familie

De un larg și îndreptățit interes se bucură în rândurile tineretului nostru problemele legate de înțelegerea justă și aplicarea idealilor marxism-leninismului și a unor relații sociale atât de importante cum sînt relațiile familiale. Numeroasele întrebări pe care le pune orice tânăr în legătură cu problema deosebită a familiei de-a lungul secolelor și mai ales în condițiile societății socialiste, primesc un răspuns competent și convingător în broșura „Marxism-leninismul despre căsătorie și familie”, scrisă de cunoscutul sociolog sovietic A. Harciov, tipărită recent de Editura politică.

Autorul familiarizează întâi pe cititor cu înțelesul științific, marxist-leninist al noțiunii de relații matrimonial-familiale despre care și-a propus să vorbească pe parcursul broșurii. Căsătoria — notează autorul — are lațara sa naturală și este într-o măsură însemnată o necesitate biologică, dar esența ei constă în faptul că e o necesitate socială. Combătînd concepțiile burgheze după care căsătoria ar fi o simplă necesitate biologică, ar fi determinată numai de o „funcție a trupului”. A. Harciov arată relațiile material-economice, relațiile spiritual-psihologice (sentimente de dragoste conjugată, de atașament), relațiile morale (onoarea și demnitatea soților, sentimentul datoriei unuia față de celălalt,

ca și față de societate) și relațiile juridice, pe care le cuprinde căsătoria. După ce dă definiția științifică a familiei autorul urmează, pe un număr restrîns de pagini, cum schimbarea bazei economice și a structurii societății a dus în mod inevitabil la schimbarea motivelor de creare a familiei, a formelor ei, a caracterului legăturilor familiale, precum și la schimbarea raporturilor dintre latură material-economică și cea spirituală a vieții și activității familiei.

Tînărul cititor va găsi extrem de instructive și bogate cunoștințe în capitolul din broșură consacrat dezvoltării relațiilor matrimonial-familiale în comuna primitivă, în sclavagism și în feudalism. Aici el poate urmări cu claritate factorii de ordin social care au determinat trecerea de la căsătoria pe grupe la căsătoria pereche, la monogamie, precum și esența monogamiei bazate pe proprietatea privată, pe dominația despotică a soțului, supunerea și înrobirea femeii. „Monogamia în societate unde există proprietatea privată asupra mijloacelor de producție — notează autorul — nu numai că permite, dar face chiar regulă din întemeierea căsătoriei din calcule economice”. Această idee este bogat ilustrată de autor cu prilejul analizei pe care a făcut căsătoriei și familiei burgheze și mic burgheze, în care considențele materiale maschina, de

afaceri predomină asupra sentimentelor și inclinațiilor personale. Caracterul inuman al acestui tip de căsătorie și familie, lipsa de trainicie lăuntrică, în cercările odioase ale ideologilor burghezi de a demonstra „inferioritatea” femeilor sînt puține și nu demnate de autor în paginile broșurii sale.

Vestitorul relațiilor noi, cu adevărat umane dintre bărbat și femeie, relații eliberate de grosolană animalică și de calcule economice cinice, îl reprezintă în condițiile capitalismului familia proletară; încă de atunci căsătoria din dragoste de

prietății private asupra mijloacelor de producție și instituirea unor relații economice de ajutor reciproc și colaborare între oameni eliberată de exploatare. Este tocmai ce a realizat Uniunea Sovietică în procesul construcției societății și înfăptușesc azi cu succes fărîle de democrație populară.

Cea mai mare atenție din partea autorului și neîndoiește cel mai viu interes din partea cititorului îl suscită capitolul „Căsătoria și familia în societatea socialistă”. Aici cititorul surprinde pe viu, avînd în față exemplul societății sovietice, modul în care s-au transformat radical bazele căsătoriei și familiei, conținutul cu adevărat uman al monogamiei socialiste, rolul și importanța familiei în educarea comunistă a tinerii generații. Un bogat material documentar, faptive să ilustreze agilitatea deplină în drepturi a femeilor cu bărbat în toate domeniile vieții sociale, situația materială și nivelul cultural în permanență creșterea al familiei sovietice, ridicarea considerabilă a numărului de căsătorii, creșterea natalității etc.

Socialismul creează toate condițiile necesare pentru ca forma dominantă a relațiilor conjugale să fie căsătoriile din dragoste. În legătură cu aceasta și după ce a combătut concepțiile nihiliste asupra familiei, lozincă burgheză a „dragostei libere” autorul abordează — în lumina

indicațiilor leniniste — problema libertății căsătoriei. „Libertatea just înțeleasă a căsătoriei nu constă în atitudinea ușuratică față de ea, pe care o mai au unii oameni înapoziți, în dreptul de a desface uninea matrimonială la prima ispită, ci în libertatea de alegea o soțului, în atitudinea conștientă față de căsătorie, în înțelegerea necesității sociale a uniunii matrimoniale stabile și îndelungate în interesul educației comuniste a copiilor... Libertatea căsătoriei presupune o atitudine serioasă față de ea, o autodisciplinare, o stăpînire de sine în dragoste”.

În încheierea broșurii, autorul dă o imagine asupra dezvoltării familiei sovietice în condițiile înfăptuirii planului septenal și schițează problema viitorului familiei în condițiile comunismului. El arată că în comunism crește enorm rolul factorului spiritual în viața de familie, că această orînire este epoca celei mai depline, mai dezvoltate și trainice monogamii.

Extrem de instructiv și folositor prin conținutul bogat de idei și fapte, atrăcînd prin mod de tratare, broșura lui A. Harciov despre căsătorie și familie este merită să atragă luarea aminte unui cerc larg de tineri cititori dornici să se înarmeze cu luminoasele principii marxist-leniniste despre viața în familie.

PETRU DUNEA

PENTRU COMBATEREA INFECȚIILOR PIELII

FABRICA DE ANTIBIOTICE DIN IAȘI VĂ PUNE LA DISPOZIȚIE: UNGUENTUL CU 3% AUREOCICLINA

(pentru combaterea furunculor, foliculitelor, eczemei, microbierii, glăgilor, infecțiilor)

FOLOȘIȚI-L CU ÎNCREDERE!

zintă modele originale, rezistente la spălat.

3. Un pantalon ușor de vară îl puteți confecționa din doc „SAVENI”, produs de Întreprinderea Textile Pitești și Uzinele „Gh. Doja” — Sf. Gheorghe.

4. Echipament de munte vă puteți confecționa din articolul „ALPIN”, produs de Uzinele Textile „Gh. Doja” din Sf. Gheorghe.

